

ПОЕЗІЇ ЗІ ЗБІРКИ "КОХАННЯ, ЖІНКИ І ЖИТТЯ"

(переклади виконані учасниками Всеукраїнського конкурсу перекладів поезії Маріо Бенедетті)

Маріо Бенедетті – один із найвідоміших іспаномовних письменників сучасності. Народжений у 1920 р. в Уругваї, Маріо Бенедетті спромігся за 88 років свого життя здобути неабияку прихильність читачів та залишити світу багатожанрову спадщину: більш ніж 70 книг перекладених 25 мовами, серед яких – романи, невеличкі оповідання, ліричні та драматичні твори, публіцистика. До недавніх пір в Україні не існувало офіційно опублікованих перекладених українською мовою творів письменника. Проте завдяки ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ КОНКУРСУ ПЕРЕКЛАДІВ ПОЕЗІЇ МАРІО БЕНЕДЕТТІ, що проходив під егідою Асоціації Іспаністів України у співпраці з Міжкультурним центром іспанської мови "28 паралель", український читач отримав змогу познайомитися з творчим доробком Маріо Бенедетті. Конкурс відбувався з 1 червня по 16 жовтня 2016 р. 65 учасників із різних регіонів України надіслали 207 перекладів, а 4 грудня на закритті Конкурсу були оприлюднені результати їхнього оцінювання і вручені сертифікати та подарунки його учасникам. Читали конкурсні роботи науковці-іспаністи України та відомі поети: Олександр Пронкевич, Галина Верба, Ігор Оржицький, Юлія Коцій, Едуардо Сотело, Анна Малігон і Тарас Малкович.

1. НАБАГАТО СЕРЙОЗНІШЕ

У кожному кутку мого життя є щось твоє,
і в цьому насправді немає нічого дивного,
ти ж про це знаєш так само добре, як і я

але я хочу пояснити тобі:
коли кажу "у кожному кутку",
я маю на увазі не тільки те, що відбувається зараз
чекати тебе і, хвала Богу, знайти тебе,
і чорт візьми, втратити тебе,
і знайти тебе знову,
і сподіватися, що все закінчиться цим

я не маю на увазі, що ти раптом скажеш:

"Я зараз заплачу".

і я з комком у горлі:

"Давай, заплач".

і ми опинимося під захистом чудового невидимого дощу,

і завдяки цьому одразу ж з'явиться сонце...

і не маю на увазі також, що з кожним днем

розширюється запас наших маленьких

і рішучих спільних дій,

чи що я можу, чи думаю, що зможу

обернути свої невдачі в перемоги,

чи що ти мені ніжно подаруєш

свій останній відчай...

ні!

тут все набагато серйозніше,

коли я кажу "у кожному кутку",

я хочу сказати, що, крім цього солодкого перелому,

ти повертаєш мене в дитинство,

у той час, коли я вимовляв дорослі та урочисті фрази,

та урочисті дорослі розхвалювали їх,

але ти, навпаки, знаєш, що це не годиться.

хочу сказати, що ти знову будуєш мою юність,

той час, коли я був старим, повний побоювань,

і ти, навпаки, вмієш вийняти з цієї пустелі

мій росток радості і поливати його своїм поглядом.

хочу сказати, що ти хвилюєш мою молодість,

той посуд, який ніхто ніколи не брав у руки,

ту тінь, що ніхто не приблизив до своєї тіні,

але ти, навпаки, цю тінь умієш трясти,

поки не почне осипатися сухе листя

та залишиться тільки несуча конструкція моєї безславної правди.

хочу сказати, що ти обіймаєш мою зрілість,

це суміш заціпеніння та досвіду,

цю даль тривоги і снігу,

цю свічку, що осяює смерть,
це провалля бідного життя.

як ти бачиш, усе дуже серйозно.
набагато серйозніше,
бо цими чи іншими словами
хочу сказати, що ти одна така самотня
та кохана дівчина, яка ти є,
але ще ти – всі прекрасні
чи обережні жінки,
яких я любив чи люблю,

бо, завдяки тобі я відкрив
(ти скажеш, що вже давно було пора,
і матимеш рацію),
що кохання – це гарна та щедра бухта,
яка світліє чи темніє
залежно від життя,

бухта, де кораблі
припливають чи відпливають,
припливають з птахами та передвістями
та відпливають з русалками і чорними хмарами,
гарна та щедра бухта,
де кораблі припливають
та відпливають.

але ти,
будь ласка,
не йди.

(переклала **Вікторія Суханова**)

2. ІСТОРИЧНИЙ ОГЛЯД

Більше з ностальгією, ніж із захопленням
згадую одна за одною своїх жінок:

з першою пізнав я небо,
із другою освоїв землю,
від третьої дар – дівочий усміх;
запам'яталась шкірою четверта,
п'яддю кожною – п'ята,
цілунком побіжним – шоста,
сьома – інакшістю і незбагненністю,
восьма – еретичною непостійністю,
дев'ята – грайливістю показною;
десята не прийде більше;

насправді
вже протягом певного часу дехто
головою схиляється до одинадцятої,
що задрімала біля нього.

(переклав **Віктор Марач**)

3. БЛИЗЬКІСТЬ

Разом дивимося сни
разом прокидаємось
а час тим часом
минає або ні

йому однаково що сниться тобі
і що мені

чи ми простацькі
чи занадто обережні

думасмо що ця чайка
не падає
віримо що це квиління
вічне

що це наша битва
або нічия

разом живемо
гинемо разом
проте це знищення
це жарт
дрібничка подмух вітру
залишок
це розтулитися і стулитися
це рай

наша близькість уже
така величезна
що смерть ховає її
у своєму розпадку

хочу щоб ти розповіла мені
про біль який замовчуєш

я ж тобі складаю
свою останню довіру

ти сама
я сам
але часом
самотність може
бути
полум'ям

(переклав **Остап Ножак**)

4. ЦЕ ТАК МАЛО

Те, щотизнаєш
це так мало
те, щотизнаєш
про мене
те, що ти знаєш
то мої хмари
то мої мовчання

то мої рухи
те, що ти знаєш
це тільки журба
домівки, що бачиш здалеку
це віконниці моєї журби
це дзвоник моєї журби.

Але не знаєш
Нічого
найбільше
думаєш часом
що це так мало
те, що я знаю
про тебе
те, що я знаю
чи то твої хмари
чи твої мовчання
чи твої рухи
те, що я знаю
це тільки журба
домівки, що бачу здалеку
це віконниці твоєї журби
це дзвоник твоєї журби
Але ти не дзвониш.
Але не дзвоню.

(переклала Ірина Гінкуль)

5. ЗВІТ ПРО ПЕСТОЩІ

1
Пестощі – це мова,
й коли твої пестощі мовлять до мене,
то не хочу, щоб вони замовкали.

2

Пестоці не є копією
інших пестоців віддалених;
це нова їх версія,
і майже завжди краща.

3

Це свято для шкіри,
доки пестоці тривають;
й коли кінчаються – вже немає
захисту від хтивості.

4

Пестоці в сновидіннях –
це чудо й чарівність,
але в них є той недолік,
що не дають відчуття дотику.

5

Мов авантюра й загадка,
пестоці починаються ще до того,
як стають власне пестощами.

6

Й цілком зрозуміло, що краще
не самі пестоці,
а їх продовження.

(переклав **Віктор Марач**)

Переклади надійшли до редколегії 25.06.17